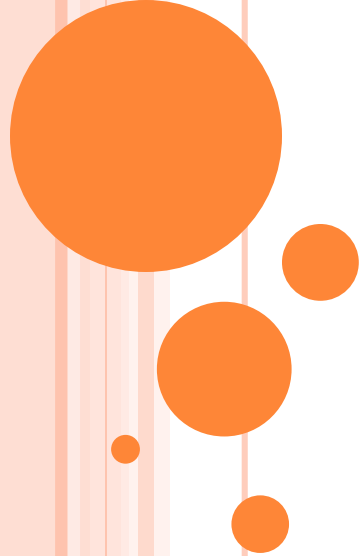

MEVLANA İLKOKULU

DOSTLUK

DOST... Çok sevilen, güvenilen, iyiliği istenen kimse... O, kendimize verebileceğimiz en iyi hediyedir.

Bazen yaslanacak bir omuzdur, bazen omzumuza yaslanan bir başın sahibidir. Bütün benlikle ve ruhla sarmalanan, sormadan dinleyen, söylemeden anlayandır. Dost, dostunun anlattıklarını sözlerinden, anlatamadıklarını gözlerinden anlar. Onun için üzülür, üzüntüsünü paylaşır, sıkıntısını hafifletmeye çalışır. Dostu için sevinir, onunla sevinir, onun mutluluğunu çoğaltmaya çalışır.

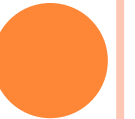
Dostun sırtını asla görmez dostu. İki dost mekân olarak yakın değillerse de her zaman birbirlerini yanı başlarında hissederler. Fırtınalarda liman, dertlerde deva, zulmette nur olurlar birbirlerine...

Samimiyet ve bağlılık asla sorgulanmaz aralarında. Zira birbirlerini sezmekte ustadırlar, gerektiğinde susup beklemekte de...

Dostluğun iki tarafı vardır ve her biri diğerine yakın, arkadaş, ahbap, bildik, tanıdık, gönüldaş, sırdaştır. Esas olanın paylaşım, gönüllülük, şefkat, merhamet, feragat, diğerkâmlık olduğu, en az iki insan arasındaki sımsıkı bir ilişkidir dostluk. İnsanların ruhlarının kaynaşarak onları bir arada tutmasıdır kopmamacasına... Uzun yolları, türlü meşakkati göze aldirabilen yakınlığın, uzaklıkları yakın eden bağın adıdır.

Yoldaşla çıkılan yolun adıdır. Çıkılan yoldaki azıktır. Gönüllü kardeşliktir. Sempati duyma, içten gelen ilgi, önüne geçilemeyen bağlılık, yürekten hissedilen ihtiyaç, söze gerek olmaksızın bakışlarla anlaşma, ses tonuyla destek verme, kaybolmayan, yitip tükenmeyen dinamik...

Özcesi içinden gelerek sevmek, özveri olduğunu düşünmeden verebilmektir.

"Gerçek dostlar, iyi günlerde davet edilince sizi ziyaret eder.
Kötü günlerinizde davet edilmeden gelirler."

THEOPMRASTUS

En umutsuz anında;

Yaşlar süzülürken yanaklarından,

Birden donuverir hatırladığında,

Işığın olur , karanlıkları delersin.

Ya da katılırken kahkahalarla,

Yüzünde açan gülleri göstermek

istediğin,

Belki yanibaşında belki çok uzaklarda,

Ama bir yürek atışı kadar yakındır sana.

Kasvetli bir sabaha merhaba dediğinde

gülerek,

Ya da düz yolda tökezlediğinde,

Elerini avuçlarında hissedersin.

DOST,

Deniz kenarında taş toplamaya benzer,
Önce teker teker toplarsın,
Sonra teker teker atarsın,
Ama bazılarını atmaya kıyamazsın,
Sen o kıyamadığını...

*Sen arayıp sormazsan
şu yalnız ağaçtan ne
farkım kalır?*

"Yalnız kendi nefsini düşünüp dost arayan, hizmetçi arıyor demektir."
"

CENAP SEHABETTİN

Önemli değildir kim olduğu, rengi, cinsi o sadece size değer veren ,sizin de değer verdiğiniz DOSTUNUZDUR . Siz onu seversiniz,o da sizi.....

Derler ki...

BİR İNSANI FARK ETMEK
İÇİN 1 DAKİKA LÂZIMMIŞ.

ONUN HAKKINDA
FİKİR YÜRÜTEBİLMEK İÇİN 1 SAAT,

ONDAN
HOŞLANABİLMEK İÇİN 1 GÜN,

ONU
SEVEBİLMEK İÇİN 1 HAFTA,

AMA ONU UNUTABİLMEK İÇİN
BİR ÖMÜR YETMEZMİŞ.

UNUTULMAYAN DOSTLUKLAR ADINA...

Dostları olmalı insanın ; sizi varlığı ile ısıtan,yolunuzu aydınlatan,hep artı bir değer katan.Sıcacık ve güvenle örülü köprüler olmalı sizleri dostlarınıza bağlayan.....

Dostları olmalı insanın;
Aynı gemilerin limanları gibi.
Zaman zaman sızradığın, yakını boğalttığın,
dalgalara dininceye kadar beklediğin koyunda.
Dostları olmalı insanın;
Ermiş, bilgi, hayatı ezberle okuyabilen,
Düşünmediklerini düşündüren,
Seni bir cambaz ipinde, güvende tutabilen,
Gerektiğinde senin için ateşi yutabilen,
Yolunu ısıtan ustan olmalı.
Şekillendirmeyi öğretmeli hayatın çömleğini,
Sana vermeli soğuk bir kış gününde
Üzerindeki tek gömleğini...

"Felaket kabarık dost sayısını sifira indirir."

W. SHAKESPEARE

"İyi dostluklar, hesapsız kurulur."

BALZAC

"Felaketin bir iyiliği varsa, hakiki dostlarımızı tanıtmasıdır. "***BALZAC***

Hakiki arkadaşlık, sıhhatten farksızdır, kıymeti, ancak elden gittikten sonra anlaşılır.

GOLTI

"Hiçbir arkadaş arkadaşlığını ispat edene kadar gerçek arkadaş değildir. "

BAUMONT FLETCHER

"Bir dostun üzüntüsünü herkes paylaşabilir. Ama bir dostun başarılarına içtenlikle sevinmek bir ruh hasleti gerektirir. "

OSCAR WILDE

Sevgili dostum,

Çoğu zaman aklındasın.....

.....ve her zaman kalbimde.

"Baki'ye dostları sorar; "kaç çeşit dost vardır?" diye. Baki, "üç çeşit dost vardır" der: * Bir dost vardır gıda gibidir, sen onu hergün ararsın. * Bir dost vardır ilaç gibidir, gerektiğinde ararsın. * Bir dost vardır hastalık gibidir, o seni arar. Eğer bir sırrın, sır olarak kalmasını istiyorsanız, kendinizin bile bilmemesi gerekir.

Dostun attığı taş, baş yarmaz. "
ATASÖZÜ

"Dostluk, birlikte olduğunuzda hiç söz etmeseniz bile, ne kadar güzel sohbet ettiğinizi düşünmektir. "

KATHY

**Bir kucak açarsın
Kolların dünyayı sarar,
Bir gülümser,içinde çiçekler
açar,
Yüreğinde mevsim ilkbahar
olur.
Yanında yüksek sesle
düşünür,
En özel sırlarına ortak
edersin.
Kimi zaman kalbini kırdığın,
Kimi zaman gönlünü aldığın
olur,
Almadan veren,çağırmadan
gelen,vedasız gidendir.**

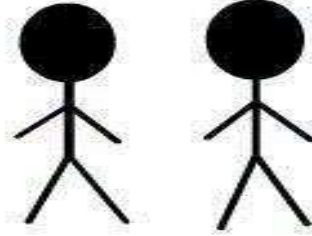

Gün olur araya yollar,yıllar girer,
Ama hep taze simsiçaktır anılar,
Hatırlayınca gülümersin.

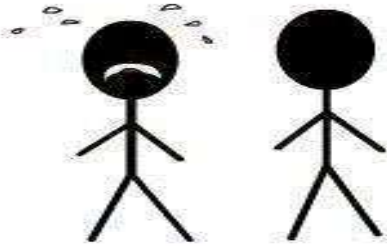
Korkmazsın

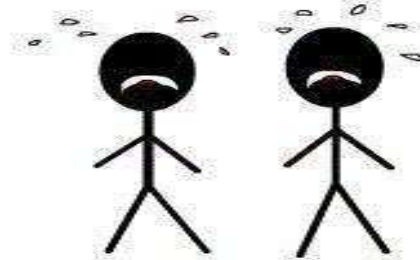
Arkadasliginin benim
için çok anlamlı

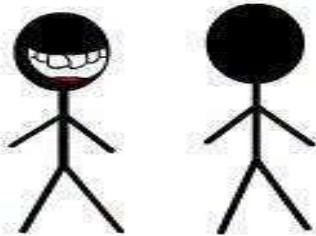
Sen ağlarsan...

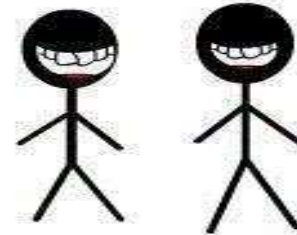
bende ağlarım

Sen gülersen...

bende gülerim

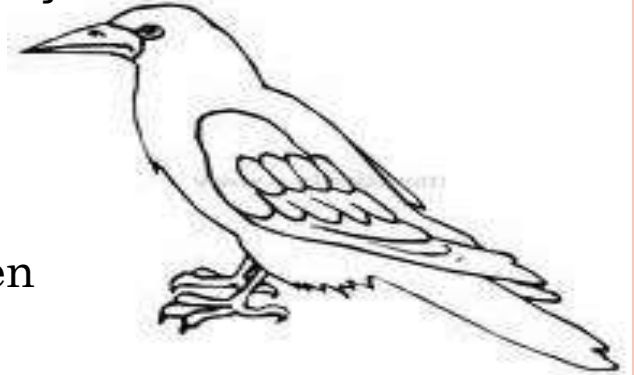

Günün birinde, bir âlim yolda giderken iki ayrı cins kuşun birlikte uçtuklarını görmüş. Bunlardan biri karga, diğeri leylekmiş. Aslında her kuş kendi sürüsüyle yaşarmış kargalar karga sürüsüyle, leylekler de leylek sürüsüyle...

Âlim "İki kuşun sürülerinden ayrı, bir arada uçmasının sebebi acaba ne?" diye merak etmiş. "Niçin kendi kardeşleri yerine bir yabancıyla beraber olmayı seçmişler?" Kuşları izlemeye karar vermiş. Onlar nereye uçsa hangi dala konsa âlim peşlerindeymiş.

Meraklı âlim bir süre sonra her iki kuşun da topal olduğunu fark etmişim "Yazık!" diye düşünmüş. "Demek sürülerindeki diğerkuşlar onların halinden hiç anlamamış.

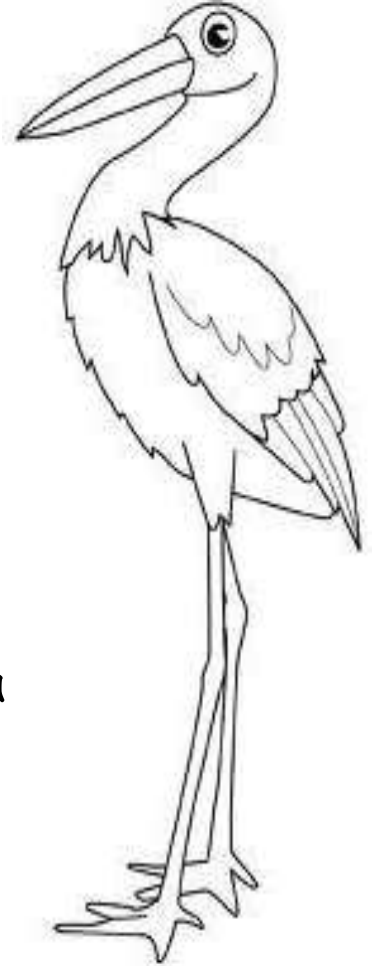

Bu sakat kuşlar da kendi kardeşlerine yük olmak istememişler. İyi ki birbirlerini bulmuşlar.

Hallerinden anlayıp birbirlerine yardım ediyor, ihtiyaçlarını birlikte gideriyor olmalılar." Böyle düşünen âlim kuşları izlemeye devam etmiş. Çok geçmeden yanılmadığını anlamış.

Leylek, susadığında boynunu dereye uzatıyormuş. Ama topal olduğundan dengesini kaybedip düşecek gibi oluyormuş. Bunu hemen fark eden karga, leyleğin yardımına yetişip ona destek oluyormuş. Böylece leylek rahat rahat suyunu içiyormuş. Karga da topal ayağı yüzünden zor durumda kaldığı zaman, leylek bunu fark edip karganın yardımına koşuyormuş. Âlim, "Bu iki kuşun dostluğu ne güzel bir manzara." demiş. "Hem can yoldaşı oluyor, hem hayatın zorluklarını birlikte aşıyorlar.

Dayanışmayla birbirlerine destek oluyorlar. Farklı cinsten olmaları onların dostluğuna engel olmamış. İnsanların onlardan alacağı ne çok ders var."

HAKİKİ BİR DOSTUN PORTRESİ

düşünceli

anlayış dolu

iyi bir dinleyici

yüzünde gülücük

yardım eden bir el

yaslanacak bir omuz

ince bir kalp

ödünç verecek para

her zaman yanında

Savaşın en kanlı günlerinden biri. Asker, en iyi arkadaşının az ileride kanlar içinde yere düştüğünü görür. İnsanın, başını bir saniye bile siperin üzerinde tutamayacağı ateş yağmuru altında bulunmaktadır. Asker, teğmene koşar.

- Teğmenim, fırlayıp arkadaşımı alıp gelebilir miyim?

Delirdin mi sen der gibi bakar teğmen.

- Gitmeye değer mi? Arkadaşın delik deşik olmuş. Belki de ölmüştür.

Kendi hayatını da tehlikeye atma.

Asker ısrar eder. Israrına dayanamayan Teğmen:

- Peki... Git o zaman ... der.

Asker o korkunç ateş yağmuru altında arkadaşına ulaşır. Onu sırtına alıp, koşa koşa sipere döner. Birlikte siperin içine yuvarlanırlar. Teğmen, kanlar içindeki askeri muayene eder. Sonra onu sipere taşıyan askere dönerek :

- Sana, hayatını tehlikeye atmana değmez, demiştim. Bak haklı çıktım.

Bu zaten ölmüş der. "Değdi teğmenim" der asker.

- Nasıl değdi?" diye sorar teğmen.

- Bu adam ölmüş görmüyor musun?

- Gene de değdi komutanım. Çünkü yanına ulaştığımda henüz sağdı. Onun son sözlerini duymak dünyaya bedeldi benim için.

Ve arkadaşının son sözlerini hıçkırarak tekrarlar teğmene:

"Geleceğini biliyordum !.."

"Geleceğini biliyordum !..."

- Arkadaşlarının sorunlarına karşı duyarlı olmasını söyleyin.
- Çocuđunuza güvenin. Güvenilir insan olmanın kıymetini sizinle öğrenecektir.
- Arkadaşlarına saygılı olması gerektiğini de ona saygı duyarak sizler öğreteceksiniz. Unutmayın; arkadaşlarına, onların farklılıklarına, değerlerine ve özelliklerine saygı duyması onu iyi bir DOST yapacaktır, destek olursanız başarıya kısa sürede ulaşırız.

Hepinize saygı, sevgi ve hoşgörü ile kuşatılmış günler diliyoruz.

DOSTLUK

Dostlar ırmak gibidir
Kiminin suyu az, kiminin çok
Kiminde elleriniz ıslanır yalnızca
Kiminde ruhunuz yıkanır boydan boya

İnsanlar vardır; üstü nilüferlerle kaplı,
Bulanık bir göl gibi...
Ne kadar uğraşsanız görünmez dibi.
Uzaktan görünüşü çekici, aldatıcı
İçine daldığınızda ne kadar yanıltıcı....
Ne zaman ne geleceğini bilemezsiniz;
Sokulmaktan korkarsınız, güvenemezsiniz!

İnsanlar vardır; derin bir okyanus...
İlk anda ürkütür, korkutur sizi.
Derinliklerinde saklıdır gizi,
Daldıkça anlarsınız, daldıkça tanırırsınız;
Yanında kendinizi içi boş sanırırsınız.

İnsanlar vardır, coşkun bir akarsu...
Yaklaşmaya gelmez, alır sürükler.
Tutunacak yer göstermez beyaz köpükler!
Ne zaman nerede bırakacağı belli olmaz;
Bu tip insanla bir ömür dolmaz.

İnsanlar vardır; sakın akan bir dere...
İnsanı rahatlatır, huzur verir gönüllere.
Yanında olmak başlı başına bir mutluluk.
Sesinde, görüntüsünde tatlı bir durgunluk.
İnsanlar vardır; çeşit çeşit, tip tip.
Her biri başka bir karaktere sahip.
Görmeli, incelemeli, doğruyu bulmalı.
Her şeyden önemlisi insan, insan olmalı...

İnsanlar vardır; berrak, pırıl pırıl bir
deniz.
Boşa gitmez ne kadar güvenseniz.
Dibini görürsünüz her şey meydanda.
Korkmadan dalarsınız, sizi sarar bir anda.
İçi dışı birdir çekinme ondan.
Her sözü içtendir, her davranışı candan.

CAN YÜCEL

**Hikayeye göre çölde iki arkadaş yürür.
Yolculuğun bir noktasında bir
münakaşa olur ve biri diğerine tokat
atar.**

**Tokadı yiyenin canı acır ama bir şey
söylemeden **kuma** şöyle yazar:**

**BUGÜN EN İYİ ARKADAŞIM BENİ
TOKATLADI**

Bir vahaya gelene kadar yürümeye devam ederler ve suya girmeye karar verirler.

Tokadı yiyen bataklığa saplanır ve boğulmaya başlar ama arkadaşı onun hayatını kurtarır.

Boğulmadan son anda kurtulan arkadaşı bir **taşa şöyle yazar:**

BUGÜN EN İYİ ARKADAŞIM HAYATIMI KURTARDI

Tokadı atan ve hayat kurtaran sorar:

**"Canını acıttığımda kuma yazdın
neden şimdi taşa?"**

Diğeri cevaplar :

**"Birisini canımızı yaktığında kuma yazmalıyız
ki bağıslama rüzgarı silebilsin ama biri bizim
için iyi bir şey yaparsa taşa kazımalıyız ki hiç
bir rüzgar silemesin.**

ACILARINIZI KUMA VE İYİLİKLERİ TAŞA YAZMAYI ÖĞRENİN

**Özel bir kimseyi bulmak bir dakika alır ve
unutmak ise bir ömrü.**

HZ EBUBEKİR VE DOSTLUK

573-634

Peygamber efendimiz Hz. Muhammedin vefatından sonra onun vekili olarak İslam dünyasının başına gelen ilk halife

Hz. Ebubekir, Hz. Muhammed efendimizin yakın arkadaşlarından ve İslam dinini ilk kabul edenlerdendir. Maddi durumu iyi oldukça varlıklı bir kişiydi. Müslüman toplumun azınlıkta olduğu dönemde Kureşy kabilesinen yaptığı yoğun baskılar neticesinde Habeşistana (bugün Etiyopya) hicret etmek zorunda kaldıkları zamanda Mekkenen ayrılmadı. Ama Peygamber efendimiz Hz. Muhammedin Medineye hicrete karar vermesi sonrasında onunla beraber Mekkenen ayrıldı. Daha sonra Medine şehri yakınlarında bulunan es-Sunha yerleşen Hz. Ebubekir, Hz. Muhammed efendimizin yanında bütün savaflara katıldı. 634 yılında vefat etmiştir.

*Ölüme düşkün ol ki,
Hayat bulasın.*

Hz. Ebu Bekir (r.a)

Hız Ebubekir'in dostluğunu şöyle anlatalım:
Mekke'nin fethi günüdür. Hz. Ebu Bekir'in babası **Ebu Kuhafe** -saçı sakalı ağarmış, gözlerini yitirmiş bir ihtiyar- Müslüman olmak ister. Hz. Ebu Bekir babasının ellerinden tutup Peygamberimizin yanına getirir. Peygamberimiz, ihtiyarın yürüyerek geldiğini görünce, Hz. Ebu Bekir'e şöyle buyurur: "Ebu Bekir! İhtiyarı yormasaydın. Biz Ona giderdik." Hz. Ebu Bekir (r.a.); "hayır ey Allah'ın Resulü. O senin ayağına gelmeli cevabını verir. Biraz sonra Hz. Ebu Kuhafe, Kelime-i Şahadet getirir. Müslüman olur. Manzarayı seyreden Hz. Ebu Bekir'i bir ağlama tutar. Hıçkırmaktadır. Sarsıla sarsıla ağlamaktadır. Hz. Peygamber (s.a.v.) "Ebu Bekir bugün ağlama günü değil. Sevinmen lazım" dediğinde Hz. Ebu Bekir bugün bile bizleri derinden sarsan şu cevabı verir

. "Benim gözyaşlarım buna değildir. Babam Müslüman olunca şunu hatırladım. Ben yıllarca babamın Müslüman olması için dua ettim siz de amcanız Ebu Talip'in Müslüman olması için dua ediyordunuz. Amcanız -açıkça ilan ederek- Müslüman olmadı. Duanız cevap bulmadı.

Ama bugün benim duam ise cevap buldu. Ben bugün sevindim. Siz o gün üzülmüştünüz. Amcanız Müslüman olmadan öldüğü için. Şimdi kendi kendime dedim ki, keşke benim duam kabul olacağına, sizin duanız kabul olsaydı. Keşke babam Müslüman olacağına, amcanız Müslüman olsaydı. Keşke ben sevineceğime, siz sevinseydiniz. Benim gözyaşlarım işte bunadır."

Hz. Ebu Bekir olmak ne kadar zor değil mi! Dostun sevdiğini, kendi sevdiğine tercih etmek ne kadar ağır bir karar değil mi?

2014-2015 DEĞERLER EĞİTİMİ DOSTLUK

MESUT KARADAVUT

